

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Sveikinami geriausi sausio mėnesio ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

3 psl.

Mylintys žemę, užsispyrę ir darbštūs

4-6 psl.

Jiems vasaris — neeilinių gimtadienių mėnuo

7 psl.

Džiaugiasi kiekviena prasmingai praleista diena

Žemaičių produktai „Žaliojoje savaitėje“ buvo paklausūs

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Visuomet laimi atkaklieji

(Iš kairės) Alma Rumbutienė, sūnus Audrius su marčia Loreta ir sodybos šeimininkas Viktoras Rumbutis.

Užsukus į Tauragės rajono Žygaičių seniūnijos Dirvonėnų kaimą, akį patraukia gamtos prieglobstyje graži sodyba. Čia įsikūrę ūkininkai Alma ir Viktoras Rumbučiai. Ne vieni — po tuo pačiu stogu ir jų sūnus Audrius su žmona Loreta bei dvejomis atžalomis.

Sodybos šeimininkė Alma kolūkių gyvavimo laikais net 15 metų išdirbo fermos vedėja, mat apie gyvulininkystę puikiai nusimano — yra įgijusi zootechnikės profesiją. Jos sutuoktinis Viktoras — iš

Plungės rajono Šateikių krašto. Atvykęs į Almos tėviškę, dirbo traktorininku toje pačioje fermoje, kuriai vadovavo žmona.

(Nukelta į 2 psl.)

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

2016 m. sausio mėnesį Lietuvoje pieną supirko 69 įmonės
 Informacija apie mokėtą pieno supirkimo kainą 2016 m. sausio mėnesį

Sąžininga partnerystė — svarbiausia!

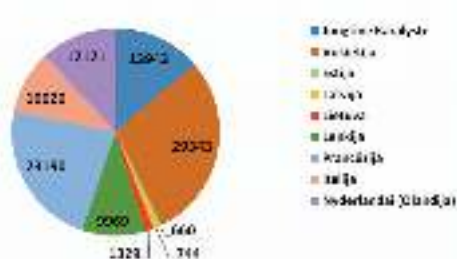
Sąžiningas ūkininkavimas — tai svarbiausias garantas sėkmingai ūkininkų ir „Žemaitijos pieno“ bendrovės partnerystei, kuri grindžiama abipusiu pasitikėjimu, siekiant bendro geriausio rezultato.

„Žemaitijos pieno“ bendrovė visuomet skatina ūkininkus, kuriems pieno kokybė yra įsisąmoninta sąžiningo ūkininkavimo būtinybė ir principingai pasisako prieš mėginių keitimą, apeliuodama į sveiką nuovoką — juk kiekvienas pageidauja ne prastų, o kokybiškų prekių.

ES šalyse taikomi PVM tarifai pieno produktams (%)

ES šalyse supirkto pieno kiekis 2015 m. sausio-lapkričio mėn. (tūkst. t)

ES šalyse eksportuotų pieno produktų kiekis 2015 m. sausio-lapkričio mėn. (tūkst. t)

Visuomet laimi atkaklieji

(Atkelta iš 1 psl.)

Tiesa, dabar Almos tėviškė, kurioje ne tik jos tėvai, bet ir seneliai gyvena — visiškai neatpažįstama. Ją mena tik netoliese nuo didžiulio naujo gyvenamojo namo stūksantis namelis, kurį nugriauti vis dar trukdo sentimentai praeičiai.

Įspūdingo namo pamatai buvo pradėti kloti 2008 metais, o 2011-aisiais jau atšventos įkurtuvės. Visa šeima prie statybų dirbo su didžiuliu užsidegimu. „Tik sienos išmūrytos ir stogas uždengtas ne mūsų rankomis, o visa kita sukūrėme patys“, — šypsodamasi pasakojo Alma.

Sūnus Audrius, pasirodo, nagingas apdailininkas, net ir elektrikas, o šeimos moterys — kūrybingos dizainerės. Dabar su didžiule meile ir kūrybiškumu sukurtas pastato interjeras alsuoja jaukumu.

Šeima, be Audriaus, užaugino dar ketvertą vaikų. Dukra Lina įsikūrė Kauno rajone. Ji dirba pašte, bet šiek tiek ir ūkininkauja. Kita dukterė gyvena Tauragėje ir dirba notarinėje kontoroje. Du kiti sūnūs irgi

verčiasi Tauragėje.

Tėvai patenkinti, kad vaikai nepasklido po užsienio kraštus. „Labai džiaugiamės gyvendami ir dirbdami Lietuvoje, nesame milijonieriai, bet ir duonos niekas iš mūsų išsiškių nestokoja“, — pasakojo Alma.

Ji prisiminė apie nelengvą gyvenimo pradžią. Augo vaikai, reikėjo juos į mokyklą leisti, tai šeima ir bulves, ir daržoves augino, kad tik galėtų išsiversti.

Ūkininkavimo pradžia prasidėjo nuo 4 karvių, sutuoktinio traktoriukas buvo rekordinio amžiaus — gal 40 metų. Bet atkaklumas darė stebuklus. Pirko iš žmonių veršelius, dar ir savo prieauglio prisieaugino. Taip ir plėtėsi banda. 2006 metais ypač pagelbėjo dalyvavimas Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Įsigyta įrangos piešininkystės ūkiui, įrengta mėšlidė ir kt. Daug savo lėšų reikėjo pakloti statant naują fermą. Patys projektą sukūrė. Tai sulaukė ūkininkų delegacijų, panorusių pasisemti patirties. Nemažai naudos davė ir dalyvavimas Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje.

Darbštūs ūkininkai pelnė gausybę apdovanojimų.

Sūnus Audrius, įsikūręs pas tėvus, savo pasirinkimu nesigaili. Jis iš pradžių baigė Šilutės žemės ūkio mokyklą, kur įgijo hidromeliatoriaus specialybę. Bet melioracijos „vajaus“ laikai baigėsi ir darbo nebuvo. Kurį laiką padirbo Žygaičių kolūkyje, o po tarnybos armijoje 1992 metais pargrįžo pas tėvus. Jo žmona Loreta Klaipėdos aukštesniojoje žemės ūkio mokykloje įgijo buhalterės-ekonomistės profesiją. Jauna šeima augina sūnų Karolį ir dukrą Mildą.

Tėvai, vaikai ir anūakai, gyvendami po vienu stogu, puikiai sutaria. „Vakare visi šešiese patraukiame į fermą ir kiekvienas dirbame savo darbus“, — sako Alma.

Šaunus ūkis turi ir daugybę apdovanojimų. Apie Rumbučių darbštumą ir sumanumą liudija I, II ir III vietų „Metų ūkio“ diplomai, pagarbioje vietoje ir tuometės žemės ūkio ministrės Kazimieros Prunskienės dovanotas prizas. Gretimais sukabinti Juodmargių galvijų asociacijos, Biržų žemės ūkio tiekimo, Konsultacinės tarnybos ir kiti padėkos raštai.

O kur dar „Žemaitijos pieno“ prizai, įrodantys, jog Klaipėdoje geriausių žemdirbių šventėje ūkis 2012 metais buvo apdovanotas už aukštą pieno kokybę, o 2014-aisiais — už puikų bandos produktyvumą. Rumbučiai prisimena, jog jie Žygaičių seniūnijoje buvo iniciatoriai, surengdami mel-

žėjų varžytuves, kuriose net muzikantai griežė.

Visuomet naujoves palaikantys ir jas puoselėjantys ūkininkai dalyvauja ir kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Paklausta apie šios tvarkos naudą, Alma atsakė: „Net kalbos negali būti, kad nevertėtų dalyvauti. Kitaip ir nemokėtume dirbti. Kiekvienas pasakys, kad geriau kasdien mobilijame telefone rasti žinutę apie pieno kokybinius rodiklius, negu apie juos sužinoti du kartus per dekadą. Tada gali būti kai kas sunkiai pataisoma“.

Dabar šeima gali pasidžiaugti išpuoselėtu savo ūkiu. „Turime pakankamai technikos, taip pat šienavimo, o javapjūtei — kombainą“, — sako Audrius, kurio rankose visos technikos ūkis. Jis paminėjo, jog darbytėje puikiai sutaria su netoliese įsikūrusiais Virginija ir Alvydu Čepukais. Vyrai kaimyniškai vienas kitam talkina.

Jaukią gyvenamąją aplinką pagyvina tvenkinys, pernai pastatyta rąstinė pirtelė. Ypač gražiai vaizdas atsiveria iš namo balkono. Neveltui Rumbučių sodyba pripažinta tarp gražiausių seniūnijoje.

O kiek džiaugsmo ir klegesio būna, kai sulekia net 9 anūakai. Seneliams, pernai lapkritį atšventusiems savo bendro gyvenimo 45-metį, be galo miela būti tarp saviškių, kuriems gimtasis kraštas taip pat labai brangus ir mielas.

Iš namo balkono atsiveria vaizdas į tvarkingą aplinką ir ūkinius pastatus.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primerktume, kad iki gegužės 1-osios 2 procentų Jūsų pernai sumokėta pajamų mokesčio suma Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt. Pernai tam skyrėme 6033 Eur.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau — AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo

FR0512 forma, skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokestį suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokestį suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau — Prašymas), kurį gali pateikti VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame voke. Vokais ir pašto ženklais aprūpinime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

* teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinį numerį (kodą);

* ataskaitinį mokestinį laikotarpį (2015 m.) ir paramos gavėjui

prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Siuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2015 metų mokestinio laikotarpio — iki 2016-05-02).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g. 73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8~444) 22219 (Renata), (8~610) 08187 (Rigilda).

Skiriamasis 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčio sumos „nepraranda nė cento“, tačiau savo geros valios dėka paremia bendruomenės narius, kuriems ši parama labiausiai reikalinga.

Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

SVEIKINAME

geriausius sausio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Regina Kadžiulienė — Šiaudinių k., Vyžuonų sen., Utenos r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Genovaitė Dobeikienė — Maneikių k., Kelmės sen., Kelmės r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Rimantas Kačinskas — Kegų k., Žarėnų sen., Telšių r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Bronislovas Jonikas — Kontaučių k., Žlibinų sen., Plungės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Valentas Marozas — Stirbaitynės k., Žygaičių sen., Tauragės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintoja

Karina Mikalauskiene — Kaušėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Mylintys žemę, užsispyrę ir darbštūs

Robertui Klevinskui taip susiklostė gyvenimas, kad gimęs Suvalkijoje, Vilkaviškio rajone, apie 1,5 kilometro nuo Kaliningrado, atsidūrė kitame Lietuvos pasienyje – Pasvalio rajono Kubiliūnų kaime, esančiame apie 2 kilometrus nuo Latvijos.

Kubiliūnai – žmonos Gitanos tėviškė. Čia uošvijoje šeima ir įsikūrė. Gitanos tėveliai Irena ir Kazys Stragiai labai darbštūs žmonės. Kazys dirbo automechaniku, o Irena – zootechnike. Jie ūkininkauti pradėjo vieni iš pirmųjų jų rajone, o dabar šiame krašte išpuoselėjo vieną iš didžiausių pienininkystės ūkių.

Irena su šypsena prisimena pačią ūkininkavimo pradžią. „Saločių kolūkis buvo didelis. Kai susirinkime 4-5 specialistai pareiškė norą išeiti savarankiškai ūkininkauti, pirmininkas pasiūpė iš tokio sprendimo ir buvo įsitikinęs, kad „išsišokėliai“ nieko gero nenuveiks ir vėl po kiek laiko pasiprašys į kolūki“, – prisimena Irena. Tačiau tvirta moteris ir jos situacija buvo apsisprendę, jog atgal jokių būdu negrįš. Tą jie ir pasiekė per didelį pasiaukojantį darbą.

1992 metais pradėjo ūkininkauti, turėdami dvi savo karves, dar porą piendavių, telyčią ir paršavedę kiaulę gavo už pajus iš kolūčio. Vėliau įsigijo 5 karvutes iš Švedijos. Ir taip, metams bėgant, užsiaugino didžiulę bandą. Žinoma, be paramos nebūtų įmanoma viso to pasiekti. Pirmiausia kreipėsi į Kaimo rėmimo fondą, paskolą suteikė „Žemaitijos pieno“ bendrovė. Dalyvauta Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Visa tai leido pienininkystės ūkiui įsigyti svarbiausias įrangas.

Ūkininkaujant įsigytas gyvulininkystės kompleksas. Ir šiuo metu Kaziai daugiausiai tenka karvu-

čių ir prieauglio priežiūra rūpintis. Ūkyje sukurta net 14 darbo vietų, puikiai savo darbą išmano melžėjos Rasa, Dalia ir Danguolė. Žinoma, nuo nepriekaištingo jų darbo labai priklauso pieno kokybiniai rodikliai.

Bandą šeriama kukurūzų silosu, šienainiu, perkama vitaminingų priedų. Tai labai įtakoja pieno kokybę bei produktyvumą. Už 2015 metų paskutinįjį ketvirtį 5-ojoje (pačioje didžiausioje) grupėje, kur per dieną parduodama nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno, ūkis tapo geriausiuoju, o Roberto Klevinsko nuotrauka puikavo si „Pienininkystėje“ tarp pirmųjų.

Roberto uošvis Kazys užsiminė, kad ir anksčiau už gerą darbą padėkų ir kitokių apdovanojimų netrūko. Ypač už sėkmingą gyvulių veislininkystę, dalyvavimą su išveistomis karvėmis ir telyčaitėmis parodose.

2003 metais Lietuvos žaliųjų galvijų gerintojų asociacijos taryba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patvirtintais Pieninių galvijų kilmės knygų nuostatais bei Žaliųjų ir žalmargių galvijų kilmės knygos taisyklėmis, pažymėjo, kad Pasvalio rajono ūkininko Kazio Stragio žalieji ir žalmargiai galvijai atitinka šiuose dokumentuose nustatytus reikalavimus ir jie įrašomi į Žaliųjų ir žalmargių galvijų kilmės knygą.

Už meilę žemei, darbštumui, užsispyrimą 2007 metais konkurse „Metų ūkis“ laimėta antroji vieta. Ūkininkai yra visuomeniški, todėl parėmė Saločių miestelio 500 metų jubiliejų. Už tai Gitana ir Robertas Klevinskai pamaloninti Padėkos raštu. Klevinskai užaugino treje-

(Iš kairės) Robertas ir Gitana Klevinskai, Irena ir Kazys Stragiai visus darbus rikiuoja drauge.

ta vaikų. Rūta Aleksandro Stulginskio žemės ūkio universitete studijuoja agronomiją, Rasa pakrypo meno pasaulin – pasirinko Vilniaus meno ir dizaino kolegiją. Sūnus Gediminas pasuko į Vabalninko technikos mokyklą, bet tėvams prie darbų visuomet, ypač savaitgaliais, prikimba. Pluša per šienapjūtę vairuodamas traktorių, o javapjūtėje vairuoja kombainą.

Į pokalbį įsijungusi Irena Stragienė priminė, jog jų ūkis 2005 metais pirmasis Pasvalio rajone pradėjo bendradarbiauti su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Stragiai buvo tarsi žemaičių pieno perdirbimo įmonės ambasadoriai Aukštaitijoje. Jie ir pieno surinkimo punktą buvo įsteigę.

Jauki sodyba su restauruotu gyvenamuoju namu iš tolo veria akį. Joje netrūksta sumaniai išdrožtų medžio skulptūrėlių: pirmiausia pasitinka prie laišku dėžutės Paštininkas, šalia trobos kampo tupi akyla Pelėda, kiek toliau mojuoja savo šluota Ragana. Vieną iš pa-

vėsinų sumeistravo pats Robertas, kitą padovanojo svainis Aurelijus. Pastarasis ir meistriško vežimuko su pakinkytu arkliuku autorius.

Žinoma, sodybos grožį daugiausiai puoselėja moterys. Šeimininkai pastebėjo, kad myli ne tik karvutes, bet ir turi dekoratyvių vištų,

putpelių, pentardų, kalakutų. Augino ir padovanotą vietnamietišką paršeljį, kuris dėl savo žviegi-mo buvo pramintas vienos populiarios dainininkės, televizijos „žvaigždės“ vardu. Gerai nuteikia ir arkliukas ponis, šeimininko Roberto garbei pavadintas Klevuku.

Jaukus rekonstruotas gyvenamasis namas.

Roberto ir Gitanos atžalos – Rūta, Rasa ir Gediminas – įamžinti ant sienos kabančiame paveiksle.

Arkliukas su vežimu – iškalbi aplinkos detalė, liudijanti, jog čia gyvena meną mylintys žmonės.

Robertas mėgsta morkomis palepinti poni Klevuką.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Vasario mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė devyni ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

40 metų sukaktį atšventė **Žydrūnas Kavaliauskas**, gyvenantis Šilutės rajone, Juknaičių seniūnijoje, Tarvydų kaime, ir **Ramūnas Lankutis**, gyvenantis Plungės rajone, Kulių seniūnijoje, Mižuikų kaime.

50 metų jubiliejai sukako **Gražinai Kungienei** iš Šilutės rajono Katyčių seniūnijos Versmininkų kaimo; **Onai Jonušienei** iš Skuodo rajono Lenkimų kaimo; **Gražinai Stanevičienei** iš Kretingos rajono Imbarės seniūnijos Erlėnų kaimo; **Vidai Krušienei**, gyvenančiai Šilalės rajone, Pajūrio seniūnijoje, Jomantų kaime; **Vygtai Baršauskui**, gyvenančiam Jurbarko rajono Šimkaičių seniūnijos Paulių kaime ir **Anicetui Rimkui** iš Šilalės rajono Paežerio kaimo.

60 metų gimtadienį pasitiko Rokiškio rajono Kirkūnų kaimo ūkininkė **Janina Kapušinskiene**.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Vidmantas Bajarūnas, Jurgita Zaboraitė, Petras Kulvietis, Jolanta Lekienė, Donatas Viskontas, Aistė Sabaliauskaitė.

Grazina Stanevičienė su anūkiu.

Į priekį veda atkaklumas ir darbštumas

Erlėnų kaime (Kretingos r.) Gražina ir Jonas Stanevičiai prižiūri ir puoselėja pienininkystės ūkį.

Iki pradėdama ūkininkauti, Gražina kuo puikiau dirbo Salantų buvusiam Žemėtvarkos skyriuje, kiek vėliau – ligonių kasoje. Stanevičių šeima visada gyveno ūkiškai, o įkurti pienininkystės ūkį pastūmėjo ne tik noras

dirbti sau, bet ir bendrovės panaikinimas bei pradėtos taikyti pieno kvotos. Artimi giminaičiai nepritarė pienininkystės ūkio pradžiai, tačiau būsimos ūkininkės atkaklumas įveikė visas abejones.

(Nukelta į 6 psl.)

Santarvėje su gamta

Aniceto ir Nijolės Rimkų šeima skaičiuoja kartu nugyventus 27 metus. Jų įkurtas pienininkystės ūkis yra visai šalia Aniceto tėviškės, Paežerio kaime (Šilalės r.). Būtent iš ten būsimasis ūkininkas buvo pašauktas tarnauti į anuometę kariuomenę, kur tarnybą atliko tolimame Krasnojarsko krašte.

Po tarnybos Anicetas turėjo galimybę stoti mokytis iš karto į antrą kursą tuometėje milicininkų mokykloje. Tačiau tvirtu būdo ir stiprios sveikatos jaunuolis grįžo į gimtąjį kraštą, baigė studijas Šilutės technikos mokykloje, kur įgijo vairuotojo-šaltkalvio specialybę. Dar ir šiandien su šypsena prisimena keturis praktikos mė-

nesius, praleistus Gorkio miesto autobusų gamykloje.

Kiek vėliau Anicetas įsidarbino Iždonų kolūkyje. Atsiradus progai, įsigijo pakankamai apleistą kolūkio sodybą, kurią kartu su žmona susitarkė, renovavo namą ir, pasistatę naujas fermas, išplėtė pienininkystės ūkį.

(Nukelta į 6 psl.)

Anicetas ir Nijolė Rimkai (kairėje) su vadybininku Vidmantu Bajarūnu.

Sūnus – tėvų „rankos ir kojos“

Janinai Kapušinskienei taip susiklostė gyvenimas, kad grįžo į gimtinę ir čia ūkininkauja.

Tėvelių namas statytas 1962 metais, žinoma, dabar šiek tiek rekonstruotas. Šeimoje augo su broliu. Janina yra baigusi lengvosios pramonės technikumą. Kurį laiką dirbo Higienos centre bakteriologinėje laboratorijoje. Susiklosčius gyvenimiškoms aplinkybėms, teko grįžti į gimtąjį Kirkūnų kaimą, Rokiškio rajone. Žinoma, reikėjo iš brolio atpirkti jo nuosavybės dalį.

Vyras Valdas buvo miško dar-

buotojas, o jo tėvas eigulys. Pradėjęs ūkininkauti, sutuoktinis su didžiule energija kibo į darbą. Pats išsidaužė senų ūkio pastatų mūrines sienas, prisiruošė plytų ir jas parsigabėjęs susimūrijo tvartą. Juk reikėjo sukurti, nes pinigų nuolatos trūko. Didžiausias pagalbinkas buvo arklys, bet ir tą, stojus antrai ūkininkavimo vasarai, pasak Janinos, „žaibas nuspyrė“. Skolinosi pinigų ir pirkė kitą, bet pasitaikė nelabai koks. Uošviui mirus, Valdas pardavė tėviškės trobesius ir nusipirko traktorių. Tai buvo pirmoji rimtesnė žemės ūkio technika.

(Nukelta į 6 psl.)

Janina Kapušinskiene.

Šeimos vyrai – didžiausi darbininkai

Ona Jonušienė Lenkimuose gyvena 32 metus, o gimusi ir augusi netoliese – už penkių kilometrų nuo miestelio, Sriaubtų kaime.

Ona Jonušienė.

Šie metai, pasak Onos, neeiliniai. Ji neseniai atšventė savo 50-ąjį gimtadienį, vyresniajam sūnui Arvydui gegužę sukaks 30, o jaūnėlis Darius rudenį taps pilnamečiu – Skuodo Pranciškaus Žadeičio gimnazijos auklėtinis švęs 18-ąjį gimtadienį.

Ona savo darbinę biografiją pradėjo Skuode kaip kulinarė, vėliau tapo namudininke – megzdavo megztinius ir juos realizuodavo Liepojoje, Latvijoje. Sutuoktinis Augustinas darbuosi Skuodo autotransporto įmonėje. Nutarę ūkininkauti, kaip sako Ona, „nuo vienos pasoginės karvutės“, vėliau jų daugiau nusipirko. Šeimos vyrai – tėvas su vaikais – kibo į ūkininkų pas-

statybą. Ona, kol sveikata nepašlijo, kiek įmanydama rūpinosi karvutėmis, pati jas melžė. Visą gyvenimą nesilankiusią pas daktarus, dabar ją pristabdė pooperacinis laikotarpis. Jonušai buvo priversti samdyti melžėją ir šeriką.

Ūkininkai dalyvavo Pieno direktivos ir Žemės ūkio valdų modernizavimo programose, kur įsigijo pieno ūkiui įrangos ir žemės ūkio technikos. Vyresnysis sūnus Arvydas – jaūnasis ūkininkas. Jis augina grūdines kultūras. Tėvai irgi jas augina, bet pašarams. Per šienapjūtę darniai kimba visi trys Jonušų vyrai ir priruošia kokybiškų pašarų.

(Nukelta į 6 psl.)

Dviem traktoriais – su dukra į laukus

Iki pradėdama ūkininkauti, Vida Krušienė gyveno Kvėdaronoje. Baigusi studijas Šiaulių medicinos mokykloje, būsimą ūkininkę kurį laiką dirbo Šilalės ligoninėje, o vyras Viktoras – vairuotoju.

Likimui taip susiklosčius, šeimyna prieš 20 metų atsikėlė į Jomantų kaimą (Šilalės r.) esančią Vidos tėviškę. Atnaujino tėvelių namą, ūkininkus pastatus ir įkūrė pienininkystės ūkį. Šalia įsikūręs ir Vidos sesers Vilmos Jakienės klestintis ūkis, iš kurio pienas tiekiamas taip pat „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Krušų ūkyje sėkmingai įgyvendinta ES remiama Pieno direktivos programa. Ūkio rūpesčius Viktoras suderina ir su vairuotojo darbu – vairuoja mokyklinį autobusą.

Šeimoje užaugo trys dukros. Vyriausioji Milda su vyru Juliumi gyvena ir dirba Kaune. Jų šeimoje auga dvejų metų sūnelis Arijus. Dukra Viktorija su vyru Angel

ir greitai antrus metukus švęsiančia dukryte Milana gyvena Prancūzijoje, turi savo verslą. Jauniausioji Justina – Klaipėdoje studijuoja mediciną. Mergina ne tik moka puikiai groti pianinu, skaniai gaminti, bet, tėvelio pamokyta, kuo geriausiai vairuoja ir traktorių. „Kai abu – vyras ir dukra Justina – išvyksta dviem traktoriais į laukus, esu visiškai įsitikinusi, kad darbai bus padaryti nepriklausomai“, – neslėpdama šypsenos pasakojo Vida.

Ūkininkė – puiki šeiminkė. Namai ir sodyba papuošti kruopščių rankų prižiūrimomis gėlėmis ir dekoratyviais medeliais. Liūdėti ūkininkams neleidžia ir smalsuo-

Vida Krušienė.

lis amerikiečių pitbulterjero veislės šunelis – draugiškai pasitinkantis ir palydintis šeiminkų svečius.

Ūkį įkurti paskatino mama

Ramūnas ir Rita Lankučiai ūkininkauja 17 metų. Pradžią nebuvo iš lengvųjų. „Pradėjome net ne nuo nulio, o nuo minuso“, – šiandien, prisiminęs anuos laikus, šypsodamasis pasakoja Ramūnas.

Būsimasis ūkininkas užaugo Plungėje, mokslus baigė Plungės žemės ūkio mokykloje, kur įgijo statybininko profesiją. Nuo mažumės mama Stanislava sūnui skiepjo meilę gamtai ir atsakingam darbui. Ji Ramūną ir jo žmoną Ritą paskatino įkurti savo pienininkystės ūkį.

Ūkininkai įsigijo anuomečio

„Pergalės“ kolūkio apleistas fermas Mižuikų kaime (Plungė r.), palengva susipirko šalia esančias žemes, įgyvendino ES remiamas Pieno ir Nitratų direktyvų programą, taip pat pasinaudojo Žemės ūkio valdų modernizavimo programa. Dviaukštį gyvenamąjį pastatą įrengė fermos priestate, kur šiandien šeimyna kuo puikiau gyvena.

Ūkininkų šeimoje auga du sūnūs pagalbininkai. Vyriausiasis Karolis (15 m.) ne tik uoliai pagelbėja tėvams per šienapjūtę, bet randa laiko ir sportui. Tėvelis net teniso stalą nupirko, kad vaikas galėtų lavinti įgūdžius namie. Valius (11 m.) – stropus mokinys, bet ne ką mažesnis pagalbininkas ūkyje nei brolis.

(Nukelta į 6 psl.)

Ramūnas ir Rita Lankučiai.

Džiaugiasi kiekviena prasmingai praleista diena

Ne kartą spaudoje, taip pat ir „Pienininkystėje“ rašyta apie Vygantą Baršauską, kaip jis su žmona Rima gan sunkiai Jurbarko rajono Paulių kaime pradėjo kurti pienininkystės ūkį, kaip abejojo jo sėkme kiti. Šiandien Baršauskų ūkis vienas iš stipriausių rajone. Tai pasiekta būtent dėl to, kad Vygantas su Rima niekada neprarado tikėjimo tuo, ką daro, visada šalia buvo ir yra juos palaikantys vaikai.

Iš prigimties imlus naujovėms ir jautrus bet kokiai neteisybei, Vygantas yra rajono žemdirbių telkėjas ir gerų iniciatyvų sumanytojas. Neatsitiktinai Baršauskų

ūkyje pernai jau trečiąkart buvo surengtos puikios melžėjų varžytuvės, kuriose organizatorių vaidmuo teko visai šeimai.

(Nukelta į 7 psl.)

Jauniausias ūkininkas Tarvyduose

Jolanta ir Žydrūnas Kavaliauskai su dukra Monika.

Žydrūnas Kavaliauskas įsikūrė tėvų sodyboje ir čia ūkininkauja nuo 2005 metų.

Pasak Žydrūno, Juknaičių seniūnijos Tarvydų kaime nėra jaunesnių už jį ūkininkų. Džiugu, kad daugelis iš jo brolių ir seserų taip pat ūkininkauja. Rimantas Pašysiuose augina grūdines kultūras ir bulves, sesuo Dalia gyvena tėviškėje kartu su Žydrūno šeima ir turi nedidelį ūkį, Pašysiuose ūkininkauja ir kita sesuo Laima.

(Nukelta į 6 psl.)

Sukasi darbų sukury ir puoselėja viltį ateičiai

Versmininkų kaimo žemė, kurioje įsikūrę Gražina ir Juozas Kungiai, tarsi alsuote alsuoja „šišioniškių“ praeitimi ir jų „minkšta“ tarpe, bet jau seniai šiame krašte nebeskamba gyvas anų laikų žodis.

Versmininkuose gyveno Gražinos seneliai ir tėvai. „Mes jau trečia karta“, – šypsodamasi sako šeiminkė. Manoma, kad gyvenamasis namas turėjo iškilti prieš 90 metų.

(Nukelta į 6 psl.)

Gražina ir Juozas Kungiai.

Vygantas Baršauskas (dešinėje) su žmona Rima ir vadybininku Vidmantu Bajarūnu.

Problemos neturi grįžti bumerangu

Gita Vaitaitienė – veikli moteris. Ji ne tik ūkininkauja, bet ir yra privati veterinarijos gydytoja.

Gitos ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Ši tvarka leidžia operatyviai išsiaiškinti apie bandos sveikatingumą ir pieno kokybinius rodiklius. Be to, neleidžia problemoms įsisenėti, kurios gali sugrįžti bu-

merangu“, – apie kasdienės pieno mėginių atrankos privalumus kalbėjo Gita. Ūkininkė išrūšiuo bandą, todėl ir pieno kokybė akivaizdžiai pagerėjo. Žinoma, Gitai aktuali ir materialinė paskata. Ji užsiminė, jog nemažai naudos

duoda dalykinės kelionės į užsienį, kurias organizuoja UAB „Litgenas“. Mat ūkininkė priklauso Lietuvos galvijų veisėjų asociacijai. Tokios išvykos leidžia palyginti užsieninę ir mūsų tvarką ūkiuose. Be to, labai praplečia akiratį, įgaunama naujos patirties, susirandama bičiulių. Mamos ūkyje dirba sūnus Juozas. Jis taip pat neakivaizdžiai studijuoja mechanizaciją Aleksandro Stulginskio žemės ūkio universitete. Dukte Viktorija – irgi studentė. Ji Vilniaus Gedimino technikos universitete pasirinko architektūros inžineriją. Mažoji Eglutė – dar pirmokėlė.

Straugalių kaimas, Biržų rajone – Gitos tėviškė. Jos tėveliai – padorūs Lietuvos ūkininkai ir tremties duonos Sibire paragavo. Bet jų dvasia ten nepalūžo. Ypač visą laiką patriotiškai buvo nusiteikęs tėvelis. Jis tikėjo, jog Lietuva bus laisva. Tą dvasią ir vaikams skiepjo. Be to, širdyje buvo romantiškas ir mėgėjas laisvas valandas praleisti gamtoje ar prie netoliese savo vandenį nešančio Nemū-

nėlio. Labai mylėjo arklius ir sugebėjo juos perprasti. Ūkyje per vasarą 3-4 prajodindavo ir pripiratindavo prie pakinktų. Mama melždavo karves, tai ir Gita paaugusi jai atskubėdavo pagalbon.

Ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Tai leido atsistoti ant kojų. Nes pradžia, kaip ir visiems, buvo nelengva: iš žmonių už pajus pirkto fermą. Ji praktiškai buvo nuardyta, likę gal apie 20 metrų. Dabar ferma modernizuota, o kitame ūkinyje pastate laikomi veršeliai.

Ūkininkė stengiasi subalansuoti pašarų racioną. Karvutes šeria ne tik šienainiu, bet ir duoda žolės bei kukurūzų siloso.

Būdama veterinarijos specialistė, puikiai perpranta piendavių sveikatos problemas, be to, karves sugeba sėklinti. Bandoje – įvairiausių veislių piendavių – švedų žalmargių, danų žalučių, simentalių, holšteinų.

Ūkyje samdomos trys melžėjos, čia dirba ir Gitos brolis Henrikas. Kitas brolis Erikas netoliese irgi

ūkininkauja. Yra dar vienas brolis Zigfridas, bet jo žemės ūkis netrukia – dirba Šepetos durpyne. Kadangi Latvija beveik ranka pasiekama, tai vasaromis ten šienaujama. „Latvijoje kaimai man dvelkia senove, o žmonės labai nuoširdūs“, – apie brolišką šalies kaimynus šypsodamasi pasakojo Gita. Jai bendrauti – ne kliūtis, nes moka kalbėti latviškai.

Gita nuo mažumės labai myli gyvūnus. Vaikystėje ji globodavo valkataujančius katinus, o dabar sodyboje karaliauja šunys. Laisvalaikį mėgsta grožinę literatūrą ir laikraščius paskaityti, retkarčiais nuo darbų pabėga ir Jūrmalon pasilepinti.

Šaunią ūkininkę ir veterinarijos specialistę, ne per seniausiai atšventusią savo 50-ąjį gimtadienį, pasveikino Biržų VMVT viršininkas Alfredas Rinkūnas, taip pat nepamiršo pagerbti „Žemaitijos pieno“ Žaliojo pirkimo vadybininkė Aistė Sabaliauskaitė ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė.

Gita Vaitaitienė.

Sūnus — tėvų „rankos ir kojos“

(Atkelta iš 4 psl.)

Janina prisiminė, kaip jų šeimą išliko dideli nepritekliai mirus jos mamai. Net paršelius skolon prisiėjo pirkti. Kokių darbų moteriai tik neteko dirbti — net šienauti dalgiu išmoko. Mezgė kojines, pirštines ir jas pardavinėjo. O kiek sūrių prislėgta — sunku būtų jiems tokią didelę kamara rasti! Įvairiausių rūšių — su aguonomis, razinomis, saldinais, net kiaušiniai. Taip pat pardavinėdavo rūkytus ir keptus sūrius. Ir vis — dėl išgyvenimo.

Šaldytuvo kurį laiką neturėjo, tai piena atšaldydavo prie šulinio. O kiek vandens sutempta į rūšį, kad tik pienelis nesugijtu. Šiek tiek lengviau atsikvėpė tik 2005-2006 metais, kai ūkis, dalyvaudamas Standartų laikymosi ir Pusiaus natūrinio ūkio programoje, galėjo įsigyti melžimo aparatą ir šaldytuvą.

Per sunkius darbus vyras prarado sveikatą. Laimė, kad jaunėlis sūnus Arnoldas gyvena kartu su tėvais ir visus darbus padeda

nudirbti. „Tai — mūsų rankos ir mūsų kojos“, — nepalaiduodama girti sūnų, sako Janina. Kitas sūnus Žydrūnas dirba Rokiškyje. Ūkininkų žemė — netoliese, bet daug šlapynių ir krūmynų. „Vasarą į juos sulenda gyvuliai, slėpdamiesi nuo kraujasiurblių vabzdžių — tai nors tiek tie brūzgnai pasitarnauja“, — tęsė pašnekesį Janina.

Visos Kapušinskių karvutės ir telyčaitės — su vardais. Šeimininkė jas labai myli ir apgailestauja, kad kartais gyvuliui sunegalavus dėl tolimų atstumų sunku veterinarijos specialistą prisikviesti. Pakonsultuoti dėl bandos sveikatingumo Janina buvo pasikvietusi specialistą iš UAB „Dimela“, kuris dalykiškai patarė ir pagelbėjo.

Kad ir kaip bebūtų, Kapušinskiškai palengva verčiasi ir gyvena sveikai. Augino triušius, turi vištų, dar ir lašunukų likę iš anksčiau, nes šiuo metu šioje zonoje dėl kiaulių maro draudžiama jas auginti.

„Turime ir šiek tiek šilauogių, puikiai dera rudeninės avietės, o tvenkiniuose netrūks ta žuvies“, — sakė vasarį 60-ąjį gimtadienį atšventusi Janina.

Į priekį veda atkaklumas ir darbštumas

(Atkelta iš 4 psl.)

Taip penkios įsigytos karvutės leido startuoti šiandien klestinčiam pienininkystės ūkiui.

Pradžią nebuvo lengva. „Pirmoji technika buvo iš ūkio pirktas vikšrinis traktorius“, — su šypsena pasakojo Jonas. Pamažu darbštūs ūkininkai nusipirko ūkiui priklausiusias fermas, įgyvendino ES remiamas Pieno ir Nitratų direktyvų programas, dalyvavo Žemės ūkių valdų modernizavimo programoje. Šiandien, galima sakyti, kad pats pirmas pienas iš šio ūkio atkeliavo būtent į „Žemaitijos pieno“ bendrovę, su kuria ūkininkai bendradarbiauja iki šiol.

Stanevičiai patenkinti, kad apsisprendė dalyvauti kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, nes ji moty-

vuoja dirbti atsakingiau, be to, patiria ir finansinę naudą. Jie džiaugiasi ir netoliese įsikūrusių ūkininkų bičiulyste, tarp kurių — Serapina ir Juozas Preibiai. Ypač geru žodžiu mini kaimyną ūkininką Mindaugą Narvilą, kuris visada nuoširdžiai pagelbėja.

Gražinos ir Jono šeimoje užaugo dvi dukros. Vyriausioji — Sima su vyru Egidijumi ir mažuoju sūneliu Osvaldu gyvena netoli tėvelių, dirba vadybininkės darbu. Jaunėlė Eglė vos prieš kelis mėnesius sukūrė šeimą. Šiuo metu su vyru Tomu gyvena Kretingoje. Baigusi teisės studijas, dirba notarų biure.

Gražina mielai paskaitytą knygą ar nertų vašeliu, tačiau kasdieniai darbai ūkyje nepalieka laisvo laiko. Šeimyna visada stengiasi retkarčiais apsilankyti spektakliuose Klaipėdoje ar Kretingoje ir pasimėgauti turiningu laisvalaikiu.

Šeimos vyrai — didžiausi darbininkai

(Atkelta iš 4 psl.)

Ona užsiminė, jog su „Žemaitijos pieno“ bendrove bendradarbiauja gana seniai — panašiai nuo 2002-ųjų metų.

Ji pastebėjo, kad ypač puikūs ir dalykiški pienevių vairuotojai. „Keitėsi ne vienas, bet visi labai nuvykę ir maloniai bendraujantys“, — sakė ūkio šeimininkė.

Už pažangų ūkininkavimą Jonušai yra pelnę padėkos raštą, apdovanojami ir rajono žemdirbių šventėse. Jie neatsisako paremti Lenkimų bendruomenės renginių.

Tėvai ypač džiaugiasi darbščiais vaikais, o jaunėlis visas pasinėręs į mokslą — vienodai gerai sekasi tikslieji ir humanitariniai mokslai. Be to, linkęs į sportą — žaidžia krepšinį, stalo tenisą, nesibodi ir kitų sporto šakų.

Santarvėje su gamta

(Atkelta iš 4 psl.)

Jame sėkmingai įgyvendino ES Pieno ir Nitratų direktyvų, Žemės ūkių valdų modernizavimo ir kitas programas. Jau beveik metai, kaip ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo programoje ir nuoširdžiai tuo džiaugiasi.

Darnioje šeimoje sutuoktiniai gražiai užaugino du vaikus. Sūnus Andrius (25 m.), baigęs studijas Rietave ir įgijęs automechaniko-diagnostiko specialybę, šiuo metu duoną pelnosi užsienyje. Dukra Evelina (22 m.), turinti apskaitininkės profesiją, sėkmingai dirba Klaipėdoje.

Prieš įkuriant ūkį, Nijolė, baigusi studijas prekybos mokykloje, dirbo pardavėja. Tačiau nutarė ūkininkauti, sutuoktiniai pienininkystės ūkyje darbuojasi drauge.

Ūkininkų fermos pastatytos gražioje vietoje, įspūdingos gamtos prieglobstyje — čia dažnokai užsuka stirnų būrelis, savo klegesiu pamalonina ausį grakščiosios gervės, o tvenkinyje įsikūrusi bebrų šeimyna „statybiniais darbais“ dažnokai patraukia ūkininkų dėmesį. Anicetas moka groti armonika — greičiausiai šį širdžiai mielą pomėgį paveldėjo iš tėvelio, kuris grojo ne tik armonika, bet ir akordeonu.

Jauniausias ūkininkas Tarvyduose

(Atkelta iš 5 psl.)

Tik Danguolę patraukė miestas: Šilutėje ji gyvena ir dirba vienos vaļgyklos vedėja.

Žydrūno žmona Jolanta pagal profesiją siuvėja, tačiau pradėjus ūkininkauti, jai teko ir tenka nemažai paplušėti. Šeima, prieš apsisprendama įkurti pienininkystės ūkį, kurį laiką augino bulves.

Kavaliauskai prieš septynerius metus restauravo gyvenamąjį namą: dabar čia erdvu ir jauku. Ūkininkai pastatai taip pat sutvarkyti, mat šeima įsigijo naujai pastaty-

tą buvusio Tarvydų tarybinio ūkio fermą. Panašiai prieš metus ūkis pradėjo dalyvauti kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Žinoma, ne iš karto, bet, praėjus geram pusmečiui, pajutome šios tvarkos naudą“, — sako Žydrūnas. Mat reikėjo gerokai pasistengti, kad pieno kokybės rodikliai atitiktų nustatytus reikalavimus. Už tai nauda akivaizdi, nes „Žemaitijos pieno“ bendrovė moka priedus.

Kavaliauskai turi dvejetą atžalų: dukrą Moniką ir sūnų Edviną. Abu — moksleiviai, bet noriai pade-

da tėveliams.

Ūkiui sustiprėti padėjo europinė parama, mat dalyvauta Žemės ūkių valdų modernizavimo programoje. Šiuo metu dalyvaujama šios programos antrajame etape.

Tėvams per darbus laisvalaikio pristinga, o vaikai mokykloje savo pomėgiams leidžia atsiskleisti. Dukra Monika mėgsta ne tik futbolą ir krepšinį, bet ją domina ir folkloras bei prancūzų kalba. Sūnus Edvinas buvo palinkęs į šokių, ateityje gal ir kituo susidomės.

Ūkį įkurti paskatino mama

(Atkelta iš 5 psl.)

Rita gera šeimininkė, mokanti iškepti itin gardžią naminę duoną, kurios paragavę svečiai dažnai prilygina pyragui. Ramūnas — „užkietėjęs“ medžiotojas, „Ažuolo“ medžiotojų būrelio narys. Šis širdžiai mielas užsiėmimas tikra atgaiva sielai kasdienių ūkio darbų sukūryje. Namuose apie sėkmingas medžiokles liudija trofėjai, kurių gretas greitai papildys ir vie-

nas iš paskutiniųjų laimikių — net 22 kilogramus svėręs bebras.

Ramūno pienininkystės ūkis pažangus: ne vienerius metus dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo programoje, kurios naudą šeima jaučia ne tik finansiškai. Akylai kontroliuojant bandos sveikatingumą, tiekiamas aukštos kokybės pienas „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Džiugu, kai patenkinti ir ūkininkai, ir pieno perdirbėjai.

Sukasi darbų sukūry ir puoselėja viltį ateičiai

(Atkelta iš 5 psl.)

Mat tvarto sienoje paliktas pėdsakas rodo 1926-uosius.

Gražina — zooinžinierė, baigusi anuometę Veterinarijos akademiją. Jai teko dirbti ne tik pagal profesiją vyr. zootechnike anuometčiame Katyčių paukštinkystės tarybiname ūkyje, bet ir Žemėtvarkos skyriuje, vėliau vadovauti Klaipėdos apskrities Šilutės rajono statistikos skyriui. Iš trejeto Gražinos brolių du taip pat palinko prie žemės ūkio ir gyvulininkystės. Vyresnysis Vidas — agronomas, šiuo metu Marijam-

polėje ūkininkaujantis ir auginantis grūdines kultūras, jaunėlis Viktoras pasirinko veterinarijos gydytojo profesiją ir įsikūręs netoli sesers, tik vidurinis Gediminas panoro tapti vairuotoju.

Gražinos sutuoktinis Juozas — irgi iš Šilutės rajono — Bikavėnų. Jo profesija taip pat praktiška — statybų inžinierius, bet jam teko ir kitokia veikla užsiimti. Vadovaudamas vienai iš degalinių, ten ir savo būsimąją užmėtė. Šiandien sutuoktiniai šypsodamiesi prisimena romantišką susitikimą, vėliau peraugusį į meilę. Drauge laikas greitai sk-

riete praskriejo ir šiųmetę liepą pasibels „sidabrinis“ santuokos jubiliejus.

Pradėję ūkininkauti nuo 2006-ųjų metų, Kungiai daug ką nuveikė. Ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, Žemės ūkių valdų modernizavimo programoje. Juozui, kaip ir dera, rūpi visi vyriški darbai, ypač pašarų ruošimas, — Gražina melžia ir prižiūri piendaves. Tiesa, ferma kiek toliau nuo Versmininkų — už trijų kilometrų Katyčiuose, bet joje modernios įrangos nestinga. Artimiausi ūkininkų planai — dalyvauti kasdienėje pieno mėginių

atrinkimo tvarkoje. Šiuo metu — nepalankus metas, nes daugelis piendavių užtrūkusios, tačiau po jų apsiversiavimo Kungiai ryšis savo ūkyje įgyvendinti šią abiem pusėms — pieno pardavėjams ir perdirbėjams — naudingą tvarką.

Gražina aktyviai prisideda prie bendruomenės reikalų. Ji parengė naudingą projektą „Sutvarkytas kiemas džiugina žmogų“, kur laimėjus lėšų pagražėjo bendruomenės namų aplinka. Aktyvi moteris pasistengė, kad šis projektas būtų tęstinis. Pasak Kungių, besidarbuojant

pienininkystėje, laisvo laiko nelieka. Anksčiau šeimininkė mėgo rankdarbius. Tiesa, jos kūrybiškumas ir subtilus humoras kartais neturi ribų. Gražina šypsodamasi papasakojo, kaip kartą vienai artimųjų šventei pagaminę tortą... iš medžio trinkos. Dailią apvalainą kaladę aptepė kremu, papuošė ir... ant stalo! Kiek buvo skanaus juoko, kai niekas to „torto“ negalėjo perpjauti.

Paklausus apie ateities planus, Gražina atsakė, jog jai su vyru patinka sukurti darbų sukūry, o ir savų paslapčių turi, kurių šiuo metu dar nenori atskleisti.

Džiaugiasi kiekviena prasmingai praleista diena

(Atkelta iš 5 psl.)

Sumaniai sustyguotame ūkyje akį patraukia moderni ferma. Čia puikiai įrengtose patalpose priimami svečiai, vedami seminarai, o visai neseniai svečiavosi ir vienos Raseinių mokyklos moksleiviai. Ūkininkai mažųjų mokinių viešnagei paruošė visą programą. Buvo net surengta savotiška viktorina su klausimais apie pienininkystę, o laimėtojams įteikti prizai. Vaikučiams suteikta galimybė kreidelėmis išmarginti piešiniais fermos lauko sienas.

Vygantas didžiuojasi neseniai fermoje įrengta pirtele, apie kurią svajavo ne vienerius metus. Džiaugiasi, kaip po sunkių savaitės darbų visa šeima gali maloniai pailsėti ir atgauti jėgas.

Tvirty budo, stipraus charak-

Dar 2005 metais Jurbarko rajono laikraštis „Šviesa“ publikavo didžiulį straipsnį „Iš šimtamečio ažuolo – stiprybė ilgam gyvenimui“ apie Baršauskų šeimą ir jų įsitvirtinimą ūkininkaujant.

terio, šeimininkiško požiūrio į kasdienį darbą ir šeimą Vygantas, pačius geriausius savo bruožus skiepijo ir augantiems keturiems vaikams. „Visada jiems sakau, kad turi itin stengtis gyvenime ir atsakingai vertinti kiekvieną priimtą sprendimą“, – porino šeimos galva.

Sūnus Dovydas birželio mėnesį gaus agronomijos magistro diplomą. Jau nuolis ne tik uoliai mokosi, bet ir dirba „Damiškių“ bendrovėje agronomu. Dukra Ieva Sveikatos mokslų universitete tęsia ergoterapijos magistro studijas, taip pat dirba Raseinių ligoninėje. Sūnus Antanas – Tarptautinių santykių studijų programos pirmo kurso studentas, tačiau tai darbščiam vaikui netrukdo pagelbėti tėvams ūkio darbuose. Dukra Monika – Augalų biologijos ir selekcijos studijų programos studentė, taip pat dirba Gyvulių produktyvumo kontrolės bendrovėje asistente, savo ruožtu užsiima tėvelių pienininkystės ūkio kontrolės darbais.

Vyganto nuomone, gyvenimo variklis – įvairūs sumanymai, užsibrėžti tikslai, kurių siekimas įprasmina kiekvieną dieną. „Jei neturi naujų idėjų, naujo

tikslo – stovi vietoje, neini į priekį“, – samprotavo darbštus ūkininkas. Fermoje netrūksta modernios įrangos pienininkystės ūkiui, įsigyta visa būtiniausia technika. Šiandien ūkininko planuose – susitvarkyti aplinką apie fermą, kad užsukantys svečiai ir draugai pasidžiaugtų ne tik gražiais ūkiniais pastatais.

Vygantas džiaugiasi, kad sodyba įkurta įspūdingos gamtos prieglobstyje. Pasitaiko, kad į kiemą užsuka stirnos, smalsi laputė, o žiemą šalia lesyklos galima pamatyti ir porelę genių, kurie pakaitomis su zylėmis vaišინasi dosnių sodybos šeimininkų gėrybėmis. Pavasarį, kai atbunda gamta, o ypač rytais, kai kyla saulė, o dangus po truputį šviesėja, pro atvirą langą sodybos šeimininkus pasiekia visa bundančios gamtos paukščių giesmininkų simfonija, lydima ypatingo oro, prisotinto ką tik po lietaus paliktos svaiginančios gaivos.

„Tikra palaima gyventi tokioje vietoje, mėgautis kiekvienu rytu, jo ypatingais garsais, maloniai nuteikiančiais darbų kupinai diena“, – šypsodamas pasakojo ūkininkas.

Vygantui Baršauskui knygoje apie Jurbarką ir kraštiečius ūkininkavimo pasiekimams atskleisti skirtas specialus puslapis.

Žemaičių produktai „Žaliojoje savaitėje“ buvo paklausūs

Sausio 15-24 dienomis Berlyne surengta tradicinė – jau 80-oji – „Žalioji savaitė 2016“, į kurią atvyko per 1,5 tūkst. nacionalinių ir tarptautinių dalyvių. Net 26 parodų salėse pristatyti maisto produktai, sodininkystės reikmenys, žuvininkystės ir gyvulininkystės rinkos sektoriai bei kt.

Šioje didžiausioje ne tik Europoje, bet ir, ko gero, visame pasaulyje parodoje su kitais geriausiais mūsų šalies maisto pramonės atstovais tradiciškai dalyvavo ir „Žemaitijos pieno“ bendrovė, stende pristatę įvairaus brandinimo kietąjį sūrį DŽIUGAS, visų rūšių glaistyti varškės sūrelius MAGIJA, plėšomas sūrio dešrelės PIK-NIK ir Žemaitišką kastingą.

Pasak UAB „Čia Market“ direktorės Astos Dovydauskienės, šiemet visi žemaičių bendrovės produktai buvo labai paklausūs. Parodoje jų parduota dvigubai daugiau negu pernykštėje „Žaliojoje savaitėje“. Daugelis lankytojų laukė puikiai aukščiausiose tarptautinėse parodose vertinamo ir Vokietijoje gerai žinomo sūrio DŽIUGAS, ypač brandinto 18 mėnesių. Kai kas pirkė net po visą jo galvą. Didelio populiarumo sulaukė ir įvairių skonų glaistyti varškės sūreliai MAGIJA.

Berlyno „Žaliojoje savaitėje“ tradiciškai dalyvavo Lietuvos delegacija, vadovaujama žemės ūkio ministrės Virginijos Baltraitienės, kuri aplankė ir mūsų šalies stendą.

Dalyvavimas šioje pasaulinėje parodoje leidžia reprezentuoti ne tik „Žemaitijos pieno“ geriausius produktus, bet ir užmegzti naujus kontaktus, taip pat pasisemiama naudingų žinių iš kitų šalių, atveriant kelią naujų rinkų paieškoms.

Skelbimai

Technika

Traktorių: MTZ 50, MTZ 80, T16, T25 variklius po kapitalinio remonto, traktorių JUMZ dalimis ir MTZ 82 priekinį varantį tiltą. Tel. 8~616 11789.

Ruloninį presą CLAAS 46. Kaina pagal susitarimą. Tel. 8~670 90675.

Traktorius MTZ 82 (1992 m., techniškai tvarkingas); 80; 50; JUMZ dalimis. Yra buldozeris. Mažeikių r. Tel. 8~672 58629.

Traktorius T-40 AM ir MTZ-52 (naujos padangos, vandens šildytuvai, starteriniai, geros būklės). Tel. 8~688 38220.

Traktorių MTZ-952 (2002 m., su turbina), T-40 priekinį varantį tiltą (geros būklės). Tel. 8~610 75456.

Traktorių DEUTZ DX 110, grūdų sėjimąją (4 m pločio), ritininį presą CLAAS ROLANT 250, kombainą JOHN DEERE-952 (3,7 m pločio). Tel. 8~616 96734.

Gyvulius

Veršingą mėsinį veislės telyčią, dviejų veršių veršingą karvę. Tel. 8~634 22124.

Tris pieninių veislės telyčias, aviną ir avytę su ėriuku. Tel. 8~657 45081.

Mėsinį veislės ėringas avis ir avis su ėriukais, vilnonius siūlus. Tel. 8~600 37448.

Kitas prekes

1,8 kub.m metalinę cisterną (su ratais), 10 kub.m metalinę cisterną (be ratų). Abi originalios. Tel. 8~617 26099.

Šalto spaudimo rapsų ir linų sėmenų išspaudas (naudojamos veršelių ir karvių pašarams pagerinti). Veršiavimosi pagalbos įrankį. Naujas. Kaina 170 Eur. Tel. 8~678 28142.

Reikalinga moteris dirbti ir gyventi ūkyje. Tel.: 8~675 72392; 8~615 75154.

Reikalingas žmogus, galintis dirbti ir prižiūrėti ūkį. Gali būti šeima. Tel. 8~648 32183.

Plungėje reikalinga melžėja ir darbininkas ūkyje. Gali būti šeima. Suteikiamos visos socialinės garantijos. Tel. 8~600 46811.

Pieno gamintojų dėmesiui!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (500, 1000, 2000, 3200, 3600 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.

30-ojo gimtadienio proga:

Tomą Laucevičių (1986 02 17) – IT specialistą UAB „Čia Market“;
 Viktoriją Galican (1986 02 05) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Editą Gedrimienę (1986 02 14) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“.

35-ojo gimtadienio proga:

Donatą Kiguolį (1981 02 20) – automatikos inžinierių;
 Ingridą Balčiūnaite (1981 02 06) – tiekimo grandinės vadybininkę;
 Liną Einikį (1981 02 09) – gamybos darbininką;
 Marių Meškauskį (1981 02 24) – šaltkalvį;
 Jurgitą Bendžiuvienę (1981 02 21) – gamybos darbininkę ABF „Šilutės Rambynas“;
 Nerijų Ercių (1981 02 01) – inžinierių mechaniką ABF „Šilutės Rambynas“;
 Astą Servienę (1981 02 19) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Alvydę Kikilaitę (1981 02 11) – pardavėją barmenę UAB „Čia Market“.

40-ojo gimtadienio proga:

Valdą Šiurkų (1976 02 25) – vairuotoją ekspeditorių;
 Ramūną Baltiškių (1976 02 20) – elektrokrautuvo vairuotoją;
 Ramintą Grigienę (1976 02 14) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Kristiną Černauskienę (1976 02 04) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“.

45-ojo gimtadienio proga:

Edmundą Zalepūgą (1971 02 20) – meistrą;
 Stanislovą Sankauską (1971 02 27) – operatorių ABF „Šilutės Rambynas“;
 Anželiką Dakaniene (1971 02 06) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Aušrą Pipynienę (1971 02 25) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“.

50-ojo gimtadienio proga:

Alvyrą Valienę (1966 02 27) – gamybos darbininkę;
 Virginijū Lileikį (1966 02 11) – vairuotoją laborantą;
 Sigutę Žilytę (1966 02 26) – kainų operatore;
 Vidmantą Zalubą (1966 02 17) – sandėlininką prekių atrinkėją;
 Aurimą Jokubauskį (1966 02 15) – gamybos darbininką;
 Gasį Švažą (1966 02 09) – gamybos darbininką UAB „BMVK“.

55-ojo gimtadienio proga:

Reginą Tarasevičienę (1961 02 09) – apskaitininkę;
 Aldoną Šmidtavičienę (1961 02 09) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Laimutę Pėžienę (1961 02 28) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Kristiną Lukaitienę (1961 02 13) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“.

60-ojo gimtadienio proga:

Reginą Saunorienę (1956 02 28) – pieno surinkėją;
 Nijolę Sukackienę (1956 02 27) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“;
 Vyda Volosenkienę (1956 02 22) – pardavėją kasininkę UAB „Čia Market“.

65-ojo gimtadienio proga:

Stanislovą Gedvilą (1951 02 16) – operatorių;
 Albiną Kelmelį (1951 02 01) – vairuotoją–šaltkalvį.

35 metų darbo sukakties proga:

Aldoną Vidmantienę (1981 02 11) – aparatininkę AB „Klaipėdos pienas“.

30 metų darbo sukakties proga:

Robertą Naruševičių (1986 02 24) – katilinės operatorių.

20 metų darbo sukakties proga:

Oną Vaitkuvienę (1996 02 01) – pieno surinkėją;
 Aleksą Bladžinauską (1996 02 26) – šaltkalvį.

15 metų darbo sukakties proga:

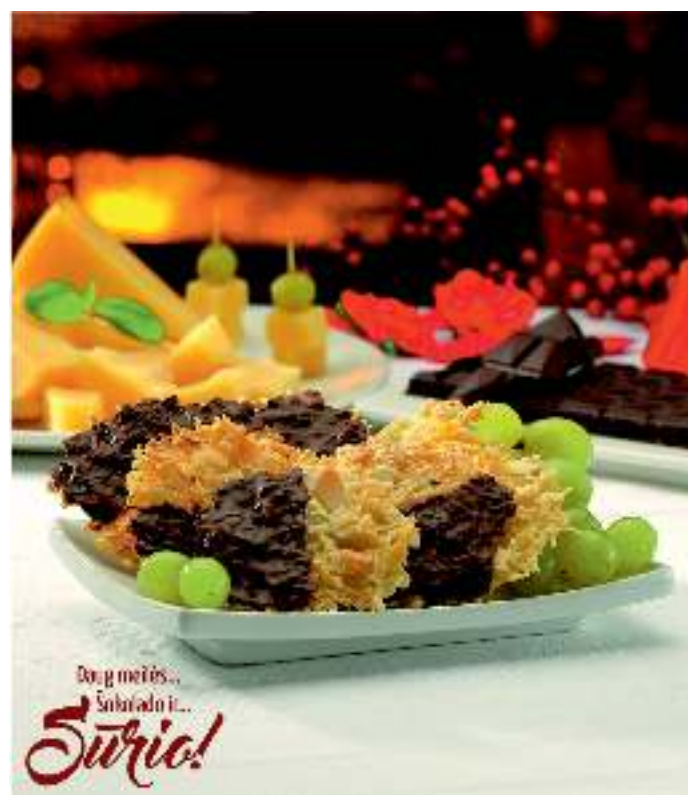
Rimą Lataką (2001 02 01) – techninės pagalbos vairuotoją;
 Virginijū Alkevičienę (2001 02 12) – gamybos darbininkę ABF „Šilutės Rambynas“.

10 metų darbo sukakties proga:

Daivą Butėnienę (2006 02 21) – inžinierę–chemikę UAB „NTL“.

5 metų darbo sukakties proga:

Kazimierą Damulį (2011 02 02) – operatorių ABF „Šilutės Rambynas“;
 Daivą Steigvilienę (2011 02 03) – brigadininkę ABF „Šilutės Rambynas“.

Laisvės aikštė
 200 g tarkuoto kietojo šokolado DŽIUGAS®
 5 valg. 3 mg natrio pakeičiklių
 100 g uždanga šokolado
 1 valg. 3 kalcio pakeičiklio

Įkaitinkite orkaitėje iki 180 laipsnių, išberkite sumuštinėle šokoladą ir užlepkite. Dėkite su valgomąjį šaukštą šokoladą į puodelį ir įdėkite pupelės. Įdėkite šokoladą į puodelį ir įdėkite pupelės. Įdėkite šokoladą į puodelį ir įdėkite pupelės. Įdėkite šokoladą į puodelį ir įdėkite pupelės.

DIONE
 PREMIUM DAIRY ICE CREAM

Graikų mitologijoje **DIONE** – deivė, kurios užburiančiam grožiui, keičiančiam žavesiui negalėjo atsisipirti net Dievai. Butent ji įkvepė Mus ieškant tobulų skonių kompozicijų ir sukurti itin aukštos kokybės ledus, kurie žadintų malonius ir nepamirštamus prisiminimus. **DIONE** – tai skonis, kurį turėtumėte pajusti.

Pagaminta Lietuvoje, kur:

- GAMVUS GRAS
- ŠVEIZIOS ŽOGOS
- NATŪRALI GAMTA
- SKAIDRUS VANDUO

DIONE ledai gaminami iš „laivingų karvių“ natūralaus pieno ir šviežios grietinėlės, kurios nevaržomai ganosi ganyklose ir rūpėja šviežią žolę.

Belgiško šokolado tiekėjas turi nuosavas kakavos medžių plantacijas ir atranka tik aukščiausios kokybės kakavos pupelės belgiško šokolado gamybai.

DIONE ledai gaminami tik iš aukščiausios kokybės ir kruopščiai atrinktų ingredientų, gaunamų tiesiogiai iš patikimų, sertifikuotų šaltinių.

Nėra konservantų
Nėra antioksidantų
Nėra augalinių riebalų
Nėra saldiklių
Nėra regeneruoto pieno

Pagaminta Lietuvoje, pripažinta pasaulyje!